

tōssi et innimesse rummalusse ja holetuse
se läbbi nisuggused nuhtlusse mitto kord
lalemale lähhewad mis meie targa nou
läbbi olleksime woinud ennestest ja teis-
test ãrrakänada ; ja sepärrast on Jum-
mal meile meelt ja moistust annud. Seie
prugite sedda wanna sanna ; se on Jum-
malast lodus, ful mitto kord furjaste.
Wata siis fui Innimenne teeb mis ta
kohhus on, mis Jummala sanna ja meie
õige, wagga nou ja moistus mēld õppe-
tab, ja meile siis üks haigus ehk mu wil-
letsus tulleb, siis woome sega omma sünd-
dant trööstida, et se on Jummalast lo-
dud. Agga fui innimenne lsiigulge ehk
holeto on, omma rummala ja furja me-
lega otsekohhe peâle käib, ei ühtegi tähbe-
le ei panne mis kassuks ehk kahjuks wiks
tulla, ei püa ennast furja ja kahjo eest
hoida ja head sada, lühhidelt fui innimen-
ne ei te sedda mis ta kohhus on, et sedda
mis

mis Jummala sanna ja õige innimesse
meel ja moistus õpperab, siis teeb temma
patto Jummala vasto, ful ta hääda ja
willetsusse ja nuhtlusse aial ütleb : se on
Jummalast lodus. El mitte sa issi teg-
gid ennesele sedda. Se on sinno hole-
tusse ja sinno patto su et sind nenda nuh-
heldakse.

Jummal olgo õdetut meie sõa-wåge-
de hultas ei olle mitte fuulda olnud et sel-
le furja töowesse paljo olleksid surnud.
Sest olli vahha et need Refrutid ja Fei-
les Wenne. Maalt sõa-wåde jure piddid
minnema ja sealt seie tullema, nüud ei
woind otsekohhe tulla, wåid piddid kau-
gel ümbärkaima, ia häästi járrele katsutud
sama, kas neil wahhest ka kate külges ol-
li, ja se läbbi tulli ful mitto kord wiwtus.
Agat se läbbi näitis Jummal et
Feik abbi temma käest tulleb, ja et se Pei-
gewåg-